

Het ontstaan en de historie van onze club. Deel 2 van 4.

Uit ons clubblad van maart 1993.

1982 – 1993: De historie en geboorte van “MC Toervrienden”. (Geschreven door onze 3de voorzitter, Alfons Ceulemans)

Nvdr: **Alfons (Fonne of Don Alfonso) Ceulemans.** Was lid van 1982 tot 31 december 2010, secretaris in 1983, ondervoorzitter in 1994 en voorzitter van 1985 tot mei 2008.

Na een woelige discussie bij de ex METAL SCORPIONS, onze eerste club, besloot ik met nog enkele andere leden om een nieuwe club op te richten, en dit gebeurde in het najaar 1982. Na eerst nog even onder de naam mc Centrum het wintertreffen van mc Marly te hebben gereden werd de naam MC TOERVRIENDEN geboren begin februari 1983. We bleven echter in café Centrum waar we met 11 moto's als vrije club waren gevestigd. Onze ex-voorzitter had mij (Fonne) toen maximum 3 maand gegeven en de club zou dan wel uit elkaar vallen. Dat was voor mij een uitdaging om onze nieuwe club in het motorwereldje te bewijzen. Ik trad toen in het bestuur als secretaris en op enkele details na werd het een probleemloos jaar. Onze ex-voorzitter echter stopte met de Metal Scorpions na amper twee maand, en sloot zich aan bij mc Marly, onze zware concurrent en tevens ook moto club van Schoten. Dit was toen een club met naam en telde meer dan 100 leden. Het jaar 1983 leerde ik zeer veel bij en samen met de toenmalige leden maakte we veel plezier, waaronder het bezoek aan mijn broer in Soest (D) die toen daar gekazerneerd was. Ook dit jaar werd het eerste clubbladje door mij uit de grond gestampt. Het was toen nog allemaal met de hand geschreven en belange niet wat het nu is geworden. Maar de financiën lieten dit toen ook nog niet toe. Wel werd er gestart met op het einde van het seizoen een clubfeest met koud buffet en een beker uitreiking, want dat is altijd mijn leuze geweest, eerst de piloten goed belonen in plaats van een grote clubkas over te houden waar er toch ruzie van komt. Nu in deze dagen is er wel een stevige som als reserve omdat we zelf treffens inrichten en er dus ook geld voorradig moet zijn om te handelen.

Begin 1984 besloten we door bepaalde omstandigheden te verhuizen van lokaal, en dat werd café “Wenduyne” waar we nu nog steeds gevestigd zijn. Ik werd toen ondervoorzitter, gemakkelijke job dacht ik, dus ik was van plan het nu eens wat kalmer aan te doen. Maar al vlug kwam ik erachter dat ik nog steeds evenveel deed. Stilaan werd de club uitgebreid naar 20 piloten, en dat ging bij de andere clubs natuurlijk niet ongemerkt voorbij. Na een mooi seizoen te hebben gereden was er al wat meer geld in kas en werd dus het clubfeest al wat uitgebreider.

In het voorjaar van 1985 besloot ik een gok te wagen naar het voorzitterschap, maar ik moest toen met één stem minder de duimen leggen. Ik was toen vast beraden om nu dan ook letterlijk de taak te doen van de ondervoorzitter en dus ieder bestuurslid zijn verantwoordelijkheid te laten nemen. Dit leidde twee maand later tot een wissel want de toenmalige voorzitter bekende toen op een vergadering dat hij het niet meer zag zitten en het voorzitterschap aan mij overdroeg. Paf! Daar stond ik dan in 1985 aan het roer van een toffe club en moest ik mezelf nu gaan bewijzen. Over steun had ik niet te klagen want dat kreeg ik volop van enkele trouwe leden zoals Guy & Suzy, Louis & Irene, Dirk en Pino en natuurlijk ook van mijn bestuur. Na de knappe prestatie van het jaar met enkele ereplaatsen en wisselbekers besloten we dit terug af te sluiten met een clubfeest op het niveau van het jaar daarvoor.

Begin 1986 kende de club terug een groei van het aantal leden, er werden nu al een 30-tal piloten ingeschreven. Onze naaste concurrent mc Marly kende nu toch al een terugval naar 50 leden. Klap op de vuurpijl was wel dat jaar dat ze op nog geen 300 meter van ons lokaal en in dezelfde straat hun lokaal hadden gemaakt. Maar dat kon me niet veel schelen want we bouwden rustig verder aan een serieuze en rustige club. Half juli 1986 besloten we na een gezamenlijke vergadering om een VZW te worden en ons aan te sluiten bij de BMB, dus de Belgische motor bond. Dit was voor ons toen nog een monument om naar op te kijken, maar tegen het eind van het jaar wisten we al wel beter. Ook hier bij de BMB was het niet altijd rozegeur en maneschijn. Toch reden we ons op een goede 5 maand naar de 6° plaats in het nationaal kampioenschap, wat op zich toch al een heuse prestatie was. Dus de BMB-clubs waren gewaarschuwd dat er een zware concurrent op komst was. Het jaar werd dan ook weer afgesloten met een clubfeest waar de bekertjes toch zeker mochten gezien worden. Dit jaar telde we in het clubklassement ook twee clubkampioenen die mekaar geen duimbreed hadden toegegeven. Het voornaamste was dat ik dit jaar goed en met succes had doorgebracht, en dat ik niet was weggestemd als voorzitter.

Volgende maand het vervolg van deze historie. De voorzitter.

Nota van de redactie: Helaas is hierop nooit een vervolg gekomen. De vierde voorzitter, François Weyten, zal proberen hieraan een vervolg te breien.
(Verschijnt in deel 4)

Volgende maand: Alfons Ceulemans, 10 jaar voorzitter. Geschreven door Eric Blanckaert, lid van KC Ostend MS. Uit ons clubblad van april 1995.